

Nro. 22.

A' FELS. AUSTR. CSÁSZÁR, ES AP. KIRÁLY
KEGYELMES ENGEDELMEBŐL.

Indult Bétsből, Kedden September 13-dik napján,
1808-ik esztendőben.

Magyar Ország.

A' közelebb múlt pénteken költ M. Kurir 326-ik lapjának végén két tárgyról tettünk E. Olvasóinknak igiretet, úgymint. 1) hogy az Eö Cs. K. Felsegeknek Posonyba való pompás bé menetelelek után következett dolgokat. — 2) A' Fels. Császárné megkoronáztatásának fényes czeremoniáját velek közleni fogjuk.

A' mi az első t illeti, azt tsak summásan és következőképen adjuk elő. Minekutánna a' Fels. vendégek, e' folyó Septembernek 3-ik napján az Érseki palotának kápolnajában sz. misét hallottak volna: Csá.

szárné Eö Felsége kedves annyával Mária Beatrix Fő Herczeg Asszonnyal, a' Cs. Kir. Fő és Királyi hercegekkel együtt az Ország házába tartott közönséges gyűlésbe menni méltóztatott, 's ott rendkívül való örömmel fogadtatott. Azután maga Fels. Urunk, fényes nemzeti köntösben fel öltözve a' Királyi székre bé ülván, melly nagy bizodalommal légyen a' Magyar Nemzet nemes indulatjához és hívségéhez, világos és gyökeres szókkal elő adta. Azután Primas Eö Kir. Fő Herczegsége, a' kinek kezébe adta Eö Felsége a' Kir. feltételeket, Fels. Fejedelmünk nevében meg beszéltette, melly nagy örömmel vette legyen a' Magyar Nemzet Eö Cs. Kir. Felségének azt a' kegyelmes akaratját, melly szerént a' Fels. Császárné meg koronáztatását meg engedni méltóztatott; és azt is ki nyilatkoztatta, hogy tellyes reménységgel legyenek a' Magyarok az eránt, hogy a' koronáztatás végbe menetele után, mindazokat, a' mellyeket az Ország bátorságára nézve kívánni fognak, leg jobb Királyoktól könnyeü meg fogják nyerni.

Az után a' szokott elegyes Gyűlésnek szálájába menván a' jelen vólt Fels. vendégek és Ország Karjai 's Rendjei, a' Fels. Fő Herczegek úgymint a' Nádorispány és Primas, a' Kir. Feltételeknek, vagy inkább annak a' kegyelmes megegyezésnek, melly szerént a' nemzetnek a' Fels. Császárné meg koronáztatásására való kívánságát bé tellyesíteni méltóztatott, igen szép és gyökeres oratiokat mondottak a' nemzetnek Király hívségére való fel buzditására. — Ebben az ülésben is jelen vóltak Mária Beatrix Kir. Fő Herczeg asszony, a' Cs. Kir. Fő Herczgekkel Albert Szakszoniai Kir. és Tefséni herczeg-

gel, 's több Cs. udvari fő tisztekkel, és számos külföldiekkel együtt.

Az után a' 2.ik Tablánál is fel olvastatván a' kegyelmes Kir. feltételek, az Elölő Personalis Eö Nagysága javaslására, és az első Tablának abban való meg egyezése ízerént, mind a' két Tablától olly fzemélyek választattak ki, a' kik Eö Felségének ezen kegyelmességét meg hálalják, 's arra való készségeket ki jelentsék. — Arra való nézve Eö Cs. és Apost. Kir. Felsége is az együtt vólt Karoknak és Rendeknek gyűlésébe bé menvén, és meg értven a' Fels. Primás oratiójából, melly nagy örömmel vették légyen Eö Felségének azon kegyelmességét az Ország Karjai és Rendjei, és hogy nékiek is alkalmatóság adódott kéréseknek Eö Felsége eleibe leendő terjesztetésére: méltóztatott Fels. Urunk meg igirni, hogy a' koronatiónak végződése után, a' Karoknak és Rendeknek a' haza bátorságát, és ősi Constitutiójoknak megmaradását erányozó kiyanságaikat meg fogja hallani, halgatni, és helybe hagyni. Mindnyájan örvendettek a' jelen vólt fzemélyek, és sok örvendetes Vivat kiáltásokkal követték Eö Felségét.

Eö Cs. K. Felségének el menetele után a' Fels. Császárné is meg jelent, és Fels. testvérének a' Primásnak hozzá mondott deák oratióját meg halgatván, maga is azon nyelven készült beszéddel szólott a' jelen vólt Karokhoz és Rendekhez, mellyben a' többi közt akként méltóztatott magát ki nyilatkoztatni, hogy mindenkor ízerette, 's ez után is ízeretni fogja a' Magyar Nemzetet. Eö Cs. Felsége ezen édes szavainak ki mondása után, üngyárt meg hajolván előtte a' Fels. Nádor Ispány

és Primas kezeit meg tsókolták, ezt miveltek a' jelen volt zászflós Urak, a' Praelatusok, és a' több jelenvölt Karok és Rendek is, a' kiket olly nyájafsággal, le erefzkedéssel és kegyelmefséggel méltóztatott Fels. Affzonyunk fogadni, hogy senki se volt közöttök, a' ki ezen Fels. személynek védelmezése alatt magát 's hazáját szerentsésnek 's bóldognak lenni ne itilte volna.

Septemb. 4-ik napján az Ország sz. Koronája és a' több Kir. Klenodiumok fényes pompával az Eö Cs. Kir. Felsegek szállásokra, a' herczeg Grafsalkovics palotájába vitettek ki, és ismét meg visgáltatván Eö Felsegeknek kezeikbe adattattak. — Ezen sőt a' következett napon is sok ott lévő Fő hadi tífztek, és más rendbéli személyeket audientziára botsattottak magok eleibe Eö Cs. K. Felsegek.

A' második tárgy, mellyről a' 21-ik Kuria-ban igiretet tettünk, a' Fels. Császárnénak September 7-ik napján lett meg koronáztatásának fényes tzeremoniája, melly következő módon ment végbe. Nyóltz napokkal ennekelötte, úgymint Septemb. 6-ik napján a' Királyi Korona és klenodiumok az Eö Cs. Kir. Felsegek jelentekben azon ládába, mellyben tartatnak, vissza tétetvén, 's le pészételtétvén, hasonló pompával, az az, ágyú durogások, és harang zugások alatt ismét vissza vitettek a' fő templomba, 's ott a' segrestyébe bé tétettek.

A' következett napon, úgymint September 7-ikén, a' mellyre tudniillik a' Fels. Császárné meg koronáztatasa volt meg határozva, még reggeli 6. óra előtt, minden Posonyban őrizeten lévő, és az ezen emlékezetes napra oda rendeltetett katonaság,

gyalogok és lovasok a városba lobogó zászlókkal bémenvén, a nékiek ki mutatott helyekre állottak. Ezt miveltek a forma ruhás polgárok, stutzosok és vadászok is, és azon útzákon, a mellyekenn Eö Felségek által menendők valának, két sorba állottak. Tsak hamar azután a két Kir. Korona örzők is két Kir. Commissariusokkal együtt, hat lovas gälla hintokban a fő templomhoz mentek, a hol ezeknek, és több deputátusoknak jelenlétebben a segrefztyében lévő láda felnyittatott, a Kir. Korona és egyéb klenodiumok abból ki vétettek, egy azon végre rendeltetett asztalra tétettek, és az Eö Felségeknek oda lett menetelég a két Korona örzők által ott őriztettek.

Nyólczadfél órakor a Clérus is oda gyült, az Eö Cs. K. Felségéknek oda való várására. Ellenben a fő Udvarnok mester, a Ministerek, a titkos Tanácsosok, és Kamarás Urak az Eö Cs. K. Felsége, a Fels. Császárné fő udvari Mestere, Mesterneje és udvari dámai mindnyájan Fels. Affzonyunk szálájába gyüllöttek. A zászlós urak és Magnások Nádor Ispány Eö Cs. Kir. Herczogségevel együtt Eö Cs. K. Felségekhez mentek, hogy onnan Fels. Urunkat és Affzonyunkat a Fő Templomba kisirjék. Nyóltz óra tájban lakó palotájokból Eö Cs. K. Felségek ki indulván az ágyú durrogások és hárang zugások alatt lakó palotájokat el hagyták, az említett zászlós Urak, Magnások és Ország Karjai's Rendjei után a nevezett fő templomba mentek, maga Eö Felsége nemzeti köntösbe fel öltözve lóháton, a Fels. Császárné pedig magyaros és brilliantokkal ékes fejkötővel egy hat lovas gälla hintóban. Császár Eö Felsége mellett a Kir. testörző Nemes

Magyar seregnek Kapitánya, bal felől pedig a' Trabantok Kapitánya lovaglottak. A' Fels. Császárné hintaja mellett a' Cs. Kir. udvari tselédek mentek süveg le véve, hintaja után pedig az Eö Felsege udvari Fő mestere lovaglott. A' rendet egy granatíros kompania, és egy vasas osztály zárták bé.

A' fő templomhoz lett menetelek után a' Fels. Császár Fő Lovász mesterétől segítettvén a' lóról le szállott, Császárné Eö Felsege pedig fő Udvari Mesterétől a' hintóból le vétetvén, mind ketten a' nevezett templomba mentek, mellynek ajtajánál Primas Eö Kir. Fő Herczagsége, és az oda gyült Clérus által mély tisztelettel fogadtatvan, az eleikbe nyújtott feizületet meg tsókolták, a' szentelt vízzel meg hintettek, 's onnan a' Primas, a' Clérus, és a' jelenvölt Korona és udvari tiszték után a' segrestyébe bé mentek. Minekutanna a' Fels. Császár és Király a' Magyar sz. Koronával, és a' Sz. István palástyával, a' Fels. Császárné pedig az othoni Kir. Koronával fel ékesítettek volna, az Ország Rendjei, a' Magnások, a' Cs. Kir. Kamarás Urak, a' titkos Tanácsosak, a' Sz. István, a' Mária Terézia vitezi Rendjének tagjai, és az arany gyapjas rendbeli vitézek, 's a' zászlos urak után, a' kik tudniüllik a' Kir. Klenodiumokat arannyal premzett bársony párnákon vitték, a' segrestyéből a' fő Oltárhoz mentek. Maga Fels. Urunk az óltár bal része mellett készült Kir. székbe ült, mellynek második léptsőjén, jobbra a' Kir. Fő Lovász mester kivont kardal, balra a' Kir. Marsal a' Marsal páltzával, hátúl a' Kir. testörzö Nemes Magyar sereg kapitánya, a' harmadik léptsön alól pedig, a' tronus előtt a' Magyar Országí Heraldus, pálczáját kezében, süvegét pedig a' fején

tartván állottak. — Császárné Eö Felsége udvari fő mesterétől vezettetvén, és a' két szolgálatot tévő fő Papoktól, úgymint a' Veszprémi és Györi Püspököktől kísértetvén a' szentek szente középen egy orzágiófzék menyezet alatt készített párnás szék eleibe ment, 's az előtt le térdepelt. Nádor ispány Eö Cs. Kir. Fő Herczagsége, a' Kir. Klenodiumokat vivő zászlós Bárokkal együtt a' Kir. szék mellett állottak, az Ország Rendjei pedig a' templom két oldalán tsinált gallériákban vettek helyet.

Ezután Primás Eö Kir. Fő Herczagsége szép muzsikafzó 's éneklés alatt nagy misét mondott. Az epistoláknak fel olvasása után Fels. Urunk Kir. székéből fel kelvén, a' zászlós urakkal együtt a' fő óltár eleibe ment, és Primás Eö Kir. Fő Herczagségtől, mint Consecratortól, 's Fels. Császárné megkoronáztatását kívánta, melly után Eö Felsége fejéről udvari fő mesterje a' házi Koronát le vette, és az ott állott asztalkára le tétette, magát pedig Császárné Eö Felséget az óltárhoz vitte. E' meg lévén maga a' Fels. Császár az óltár előtt ült Consecratornak Primás Kir. Fő Herczegnek ajánlotta a' Fels. Császárnét, 's onnan Kir. székébe vissza ment, a' Fels. Császárné pedig az óltár előtt lévő párnára le térdepelt.

Azonközben Nádorispány Eö Csász. Kir. Fő Herczagsége Fels. Urunk fejéről a' Kir. Koronát le vette, 's az óltárra tette, Primás Eö Kir. Fő Herczagsége pedig Fels. Afzonyunk jobb karját és vállaközit a' sz. olajjal meg kente, fő udvari mestere 's mesternéje és a' fent nevezett két Püspök Eö Felséget az óltár háta mege vitték, és meg kent tagjaikat meg törölvén az óltár eleibe ismét vissza ve-

zették, és minekutánna Eö Felsége az óltár előtt volt párnára le térdepelt volna, a' Weisprémi Püspök a' házi Koronát ismét fejére tette. Azonközben Nádor Ispány Eö F. Herczgsége is a' Kir. Koronát az óltárról le vévén Primás Eö Kir. F. Herczgsége kezébe adta, a' ki azt Nádor Ispány Eö F. Herczgségével együtt a' Fels. Császárné jobb vállára tette, melyet háromszori örvendetes Viva kiáltásokkal követtek a' jelen volt Magnások és Rendek. A' többit a' jövő posta napon.

Spanyol Ország.

Néhány hetektől fogva olly sokféle egymással ellenkező, et töbnire hiteit nem érdemlő hírek felynek ezen Ország jelenvaló állapotjáról, hogy végtére a' leg igazabnak valóságáról is kéntelen az okos ember kételkedni. Ez az oka, hogy a' részre hajló, és bal gondolatokkal tellyes gondolkozású emberek rész szerént a' magok fábrikáikban készült, rész szerént a' másoktól hallott, de felette meg nagyított híreket a' Publicumban ki terjeszteni nem áttalyák. Ahozképest minden Spanyol és Portugalliai Országokról Publicumban kerengő híreknek kötve kell hinni, és addig mig az Anglusoknak Lifzbonában való kifzálásokról, a' Fr. General Dupont Osztály seregének capitulatiójáról, és több illy tárgyakról támadt hírek hitelednánk, bizonyos és hivatal szerént való tudósítást kell várnunk, 's annak vételeig itiet tetelünket fel függesztenünk. A' különbkülönbféle híreknek egymással való öfzve hasonlításból ugyan azt lehet ki húzni, hogy a' General Dupont osztály seregének Andaluziában, a' múlt Julius közepén több véres tsatái voltak a' Spanyol Insur-

genssekkel, hogy ezek a' Sevilla városában fel állított generalis Commissio vezérlése alatt légyenek, melly a' Sevillai, Grenadai, és több Spanyol tartományokban minden fegyver fogható népet fel lármázta, fel ingerlette. Ellenben egész Arragónia le tsendesedett, 's végtére annak fő és erőfs városa Sár ag o f s a is meg hódólt I. Jósef Napoleon Királynak. — A' Kataloniának nagyobb részében támadt zenebonát is le tsendesítette General Duhésme, ki vévén annak észak-napkelet közti környékeit, a' mellyekben még most is sok insurgensek kerengenek, és a' Perpignánból Barcellonába vivő országos utat háborgatják, de nem sokára ök is meg szelidíttetnek azok által a' Frantzia hadi seregek által, mellyek Olasz Országból azon az úton Spanyol Országba marsiroznak. Mind ezek, mind a' több insurgensek olly nagy kegyetlenséget vísznek végbe, mellynek nemtsak szemmel való látására de tsak hallására is meg borzad a' természet.

Az Ulmai Allgemeine Zeitung nevezetű ujság levelekben ki adatott 18 ik Augustusi Frantzia Országi tudósításokból a' következőket olvassuk: Egy hólnap el forgása alatt sok véres tsatak estek Spanyol Országban, mellyekben bámulásra méltó bátorsággal viaskodtak a' Frantzia hadi seregek. A' mi ott lévő armádiánk a' múlt Juniustól fogva hat osztály seregére vólt fel osztva, mellyek a' körülállásokhoz képest hol erősebbek, hol gyengébbek vóltak, de tsak ugyan mindenik a' városokban hagyott őrizetek által nagyon meg vóltak erőtlenítve. A' körülállásokhoz képest hol ide hol oda több apró corpsokat hellett vala küldeni, ezek mind az által mindenkor egyesüléssel vólt a' közép ponthoz Madrid.

hoz, úgy szinte Frantzia Országgal is a' Bayonnei orfzágos úton.

Ezek az ofztály seregek következendők voltak, úgymint, a' General Savary (most Rovigoi herczeg) ofztály serege Madritban; a' Gen. Dupont é Andalusziában; a' Marsal Moncey é a' dél és nepkeleti tartományokban; a' Gen. Duhesme é Kataloniában; a' General Lefebur é Arragoniában; a' Marsal Bessieres é ó Kafztiliában. — Ezeken kívül még egy tartalék sereg is állott készen. Ezen Ofztály seregeknek operatióikról következendöket olvasunk;

Mars. Bessieres több hetekig védelmezöképen viselte magát az insurgenseknek meg tamadások ellen, öket minden ponton vissza verte, 's a' többi közt Valladolid szomszédtságában, a' hol történt verekedésben a' Galliciái, Asturiai és Leoni insurgens armádiát egészen meg gyözte, 's gyözedelmét tovább is folytatván Leonba ment, azon tartományt egészen el foglalta, és azon hegyek közzé vivő útig nyomúlt előre, a' mellyek Galliciát Leontól el választják. Itt is egynéhány apró tsatak estek, mellyeknek kimenetelek mindenkor szerentsés volt a' Fr. seregekre nézve. De mivel Julius havának 2-ik részében a' Spanyol Orfzági Armádiát izorosabb pontra kellett helyheztetni: kéntelen volt Mars. Bessieres a' maga ofztály seregét Leonból Burgosba vinni, a' hol az utólsó hiradások szerént most is tartózkodik.

A' General Lefebure ofztály seregeröl, melly egy idötöl fogva Arragoniában tanyázott, és Saragoisától egy óráni földre lévő tábor helyet el foglalt, az a' rendelés volt tétetve, hogy azon tarto-

mánynak meg hódoltatása után annak fő városát Saragofszat vegye meg, mellynek lakosi nyakafságokban továbbra is meg maradtak, és semmi szép fért való eszközöknek engedelmeskedni nem akartak. Mivel azon erőségnek előszöri ágyuztatása sikertelen volt, és azután is minden ellentállásra szükséges készülöteket meg tettek, Gener. Lefeburnek is számos segítő seregek küldettek, és osztályos General Verdier az ő osztály seregének kórmányát kezére vévén Saragofszát meg támadta, és a' lakosoknak kemény ellentállások után a' városba béróhant. De így is meg nem szüntek a' nyakaskodástól az insurgensek, és a' nagyobb épületekbe vonván magokat, bastya gyanánt éltek azokkal. A' mint írják, nyólcz egész napig tartott a' Saragofszai verekedés, mig végtére General Verdier azon várost el foglalta, 's abba elegendő őrizetet helyeztetett, a' honnan a' Kataloniában lévő General Duhesme osztály seregével szoros egyesítésben lenni akar,

A' Marsal Moncey corpora, melly egynéhány hetekig új Kasztiliának napnyugoti részében Cuenca mellett táborozott, onnan Valencia felé marsirozott, és minden oda vivő pafusokat, avagy hegyek közt lévő szoros útakat el foglalt. Azon városnak és tartománynak által adása végett az ellenséggel való alkudozások már el kezdődtek, de ismét félbe szakadtak, és mivel a' nevezett Marsalnak elegendő hadi ereje nem volt, és a' minden nap szaporodott insurgensek ellen elegendőképen nem védelmezhetett, e' mellett egy olly nagy városba is, mint a' millyen Valencia, elegendő katona őrizetet nem helyeztethetett, néhány ellenséggel való tsatazásai után

Madridba visszamarsirozott, 's az őtt General Savary vezérlése alatt lévő osztály sereggel a magáét öfzve kaptsolta. — Mivel Spanyol Országban néhány részeiben még most sints a nyughatatlanságoknak vége: tanátsosabnak tartotta I. József Napóleon Király a maga minsterjeivel és a kórmányfzéknek tagjaival együtt Jul. 20-ik napján, ó Kasztiliának fő városábā Burgosba által menni, 's a zenbonálkodásoknak le tsendesedéseig ott maradni.

Néhány magános tudósítások fzerént, a múlt Kiss. Afzony havának 2-ik napján Medina del Rio és Palencia városok mellett Leon Országban ujabb verekedések estek a Marsal Befsieres osztály serege és a Spanyol insurgensek közt; de mivel azokról semmi bizonyos jelentés nem tétetett: azoknak fzerentsés vagy fzerentsétlen ki menetelekről semmit sem tudhatunk vóltaképen. —

Olasz Ország.

A Majlandi Kurirban egy szép predikatio közöltetik a Publicummal, mellyt Dr. Pedroni tábori Kaplán az oda való katonák templomában, a katonaság közt nagyon el hatalmazott desertio vagy fzőkes ellen mondott. Ebben a többi közt ekképen szóllott:

Barátim 's pajtás társaim! Ebből a prédik álló fzékből, a vallásnak és a békeféségnek ebből a helyéből kell nékem ma veletek erőfesen beszélni. Jól tudjátok, hogy a mi Monarkánk, a dezertoroknak meg büntetések végett bizonyos hadi itiló fzéket állított fel. Ez az útalatos véték az armadiát gyengiti, a Status kasszaját károsítja, az Országot népetleníti, 's ellenben a hegyeket és erdöket haram.

jakkal és tsavargó emberekkel népesíti. Meg éttet tétek azokat a' szörnyű büntetéseket, mellyek a' szökött katonák ellen, vétkeiknek gradusai szerént rendeltettek. Gyalázatos halál, sok esztendőig tartó bilints hosszú szakállal, meg beretvált fűvel, végtére hőtig tartó meg bélyegezés, súlyos munka, a' Monarka kegyelméből való ki esés, a' Publicum által való meg útáltatás, hát nem idegenithetnek el mind ezek titeket az elszökéstől? — Igaz, ugyan hogy minden embernek kedves a' maga élete, de enél is jobban kell a' betsületet szeretni. Esztelen ember az, a' ki a' maga életét az elszökés által kotzkára veti, a' betsületét pedig el veszti. De ti Keresztények vagytok, és mint olyanok kötelesek vagytok a' Fejedelemhez és a' Hazához. “

„A' Kereszténységnek üldözéssel tellyes első idejében, annak valloi a' pogány Császároknak engedelmeskedtek, 's ek nem hagyták zászlóikat, sőt inkább Tertullianus régi szent Atya tanubizonysága szerént leg hivebb katonák voltak. Nem elegendő ösztön lehet e' ez a' példa tinéktek arra, hogy Keresztény Fejedelmeteknek örömmel szolgáljatok. Tulajdon hasznotokat is vegyétek gondolóra. Hát ugyan olly terhes e' 's olly el viselhetetlen e' a' katonai élet, hogy ahöz idővel szokni ne lehessen? Nem láttok e' sok olly vitézeket, a' kik sorsokkal meg vannak elégedve? — És ha el szoktok, hová akartok fordúlni. Farkas és medve módra akartok e' a' hegyeken és az erdőkben élni, nappal bújkálni, és éjjel ragadományra ki menni? Vagy talán szegény szüléitek hajlékaikba akartok lopva bé menni, azokban el rejtezni, 's őket szerentsétlenné tenni? — Valósággal az a' szökevény, a' ki illy vé-

szedelmekre veti a' fejét, vétkezik maga ellen, maga ellen kegyetlen, hazája eránt pedig melly ötet táplálta és nevelte, háladatlan, felebarátit gyűlöli; mivel vagy barátjának vagy testverének kell érette szolgálni. — Végtére szülei ellen is nagyon vétkezik, a' kik midön ő el hagyta volna házokat, hogy a' betsületnek és kötelefségnek hivasát kövefse, sirtak, és az ő könnyeik emberiségből származtak; ellenben örvendettek, ha fiaikról jó híreket hallottak, ha őket betsület tzimereivel felékesítve látták. Melly nagy keserüségre szolgál az illy szerentsétlen szüléknek, ha tudják, hogy az ő fiok betstelen szökeényé lett, hogy szüntelen ide 's tova bújdosik, 's kén-telen édes hazáját örökre kerülni. — Kedves barátim 's pajtás társaim! ezek nem valamelly költeményes le ábrázolások, nem tsupa rettentő képek, hanem valóságos igafságok, a' mellyekről naponként példák által meg lehettek gyözzettetve. — Jól tudjátok a' Kormányfzék akaratját, e' parantsolta meg minékünk, hogy mi erről a' szent székről intsünk meg titeket a' ti vezszedelmeteokről s. a. t. Nagyön tettevén ez a' predikátzió a' Kormányfzéknek, azt a' többi tábori Papoknak is meg küldette.

A' Nápolyi közönséges újság leveleknek 19-ik Augustusi darabja így szól: „Ezen folyó hólnap 16-ikán, reggeli 4. órakor rettentő égi háború támadván, a' félelmes 's le irhatatlan égi tsattogások 's ménykö hullások egymást érték, és az egész ég tüzlángban lenni láttatott: Az e' mellett szakadó efső a' felhőszakadáshoz hasonlított, a' tenger torony magafságú habokat hányt. Egy szegény halász a' ménykö agyon ütött, kinek hólt teste néhány szempillantatok múlva rodthadni kezdett. — Az égi há-

ború kezdődése előtt rettenetes bögés hallatott a Vezuv gyomrából, és az égis felnyúló füstoszlopok jöttek ki annak torkából. Mivel az ily jelenések közönségesen előjáró postái szoktak a Vezuv közel gető tűz okadásának lenni, az annak alsó részén lakó emberek leg jobb vagyonaikkal együtt mindgyárt futni kezdettek. De mihelyt az égis háború el kezdődött, ismét le tsendesedett a Vezuv, 's két óra el telése után, tudniillik reggeli hat óra kor egészlen fel derült a komor felhőkbe borult ég.

Északi Európa.

Koppenhágából Augustus 20-ik napján. Az a szententzia, mellyet a hadi itilő szék azok ellen a Generálisok ellen hozott, a kik Koppenhága városát az Anglusoknak fel adták, igen keményen esett ki, és rész szerént halálra, rész szerént számkivetésre íteltettek. Nagy reménység van mindazáltal az eránt, hogy azon kemény szententziát meg fogja a Király enyhíteni. — Mivel semmi portékát, semmi irott és nyomtatott leveleket a száraz Európába Angliából hozni nem szabad: arra való nézve mindent el követnek az Anglus hajók, hogy a Londoni újság leveleket által küldhessék, nevezetesen a halászok által, mellyre nézve ezeknek sem szabad többé a tengerbe bé menni.

A múlt Kis Asszony havának 21-ik napján a Berlinben lévő Prusszus ágyuzó seregnék tisztjei az öreg herczeg Ferdinándnak, néhai II. Fridrik testvér ötsének udvarlására mentek olly végből, hogy egyik kedves fiának August Ferdinand herczegnek fellyobb való tisztségre, az az, fegyver tárnas-terségre lett emeltetésére nézve nékie örvendjenek.

A' tiszteknek ezen tiszteletüket nagyon kegyelmesen vette az öreg Királyi Hercege.

A' Pruffzai Ármádiának új organisatiója szerint, a' mint a' 12.ik Augustusi Königsbergi tudósítások tartják, minden ifjúnak, minden születésre, és rangra való tekintet nélkül, alólról kell a' hadi szolgálatot kezdeni. Erre nézve ezután semmi Junkerek nem lesznek. (Igy nevezettek azok a' nemes ifjak, a' kik mint kadettok, négy vagy öt éftendeig all-tifztséget viselvén fellyebb való tífztségekre emeltettek, a' nemtelen ifjak pedig, akármely érdemesek lettenek légyen is, all tífztségeknél fellyebb nem mehettek). Az ez eránt Augustus 6.ikán ki adott Kir. rendeléseknek kezdetében ezeket lehet olvasni: A' békefség idején, úgymond, tsak azoknak leszen a' hadi tífztségeknék el éresekre jufsok, a' kik jó neveltetések és tudományaik által magokat mások felett meg különböztetik; a' háborúban pedig, a' kik vitéz tetteik által magokat arra érdemesekké teszik. Arra való nézve az egész nemzetből azok a' személyek, a' kik ezen tulajdonságokkal bírnak, a' leg főbb hadi tífztségekre is számot tarthatnak. Minden eddig vólt rangbéli elsőség meg szünik az armádiánál, és mindennek, minden születésre való tekintet nélkül, egyenlő jufsai, 's egyenlő kötelességei lesznek. Azok közzül az all-tífztek és zászló hordó ifjak közzül, a' kik a' tífztségekre candidaltatnak, a' leg érdemesebbet az all-és fel hadnagyok választyak ki; azok, a' kik még háborúban nem szolgáltak, vagy a' kiknek magok meg különböztetésekre semmi alkalmatofságok nem vólt, tsak akkor lesznek választhatók, ha valamelly meg különböztető tudománnyal bírnak.